

સખાવત નામા

હરિતચલીકા

‘ ઉરદુ ઝળાત ગુજરાતી હરદેમે’
અમીર તથા ગર્જન મુસલમાન ભાઈએને
વાંચવા સારું.

છપાનેવાલા તથા પ્રસિદ્ધ કરનેવાલા |
અબદુલમજીદ અબદુલઅઝીઝ મુકસેલર.
દે. પાનદાર નાકા—અમદાવાદ.

ધી માર્તેડમુદ્રાણ પ્રસમાં પટેલ બીખાભાઈ હજનવાલે છાપ્યા.

દે. રતનપોળમાં મર્યાપોળ—અમદાવાદ.

આવૃત્તી ૩ છ.

પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૭૨

સને ૧૯૧૬

કિંમત એક આના.

સખાવત નામા.

બિસ મિલ્લા હીર રહિમા નીર રહીમ.

અઝીઝો હકતઆલા કિબરિયા હય, શરફ જીસ્ને મોહમદકો દિયા હય.
કિએ ચવદા તયક પયદા ખુદાને, દિખાએ મોજહે ખએરેત વરાને.
ખુદાકો દોસ્ત ખતમુલ મુરસીકો હય, વસી જીસ્ને અમીરેત મોમેની હય.
નખીકો દોસ્ત હએ હકકો ખ્યારા, વોહ હએગા બાગે વહદકા સિતારા.
નખીકો દોસ્ત હએ વોહ જાતે આલી, હશરકે દિન જેત હએ ઉમનકે વાલી.
અવલ સિદિક હઝરત ઉમરો ઉસ્માન, કે જીનકી સીફત બોલા આપ રેંહમાન
અલીએ મુસ્તુજા માઅયુક રયકે, વોહ જીએર જાન હએ હઝરત નખીકો.
કીયાકર ચાર રકનોંકી સલામી, કોલા કર પન્જેતન કી તુ ગુલામી.
સખાવત ખતમ હએ મવલા અલીખાન, શુખ્તઆ ખનગ હએ હકકે વલીપર.
સુનો તુમ મોજહા આલે નખીકા, કહેં જીકરે સખા હઝરત અલીકા.
સુનો એક રોઝકા ચારો બયાં હય, સખાવત શાહે મરદાંકો અયાં હય.
નમાઝ એકરોઝ પળકર શાહે અકબર, ચહેં મસ્જીદસે ધરકીતરફ હયદર
અલીકો દોશપર હઝરત હસન થા, જે હઝરત ફાતેમાકા નવરતન થા.
ચલે આતે થે ધરકો શાહે અબ્બાસ, હુવા દત્તગેમેં એક સાઇલ નમુદાર.
સવાલ ઉસ્ને કીયા દરસેં નીકલકર, કે યા હયદર મેરી મુશકિલકો હલકર.
મોહમદ મુસ્તુફાકે તુમ વસી હો, ઈમામે પેશવા હાદી સખી હો.
સખાવત હએ તેરી દુનિયામેં ઈઝહાર, બિકે હો રાહે મવલામેં કઈખાર.
મેં જબ જાહુ કે તુમકો શાહેવિઝાયત, કહે હસનએનકો મુબીકો ઈનાયત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૨૮૮- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રાધાપત્રવિજ્ઞા

વિષય ૩૩૮૮ : ૬

મેં આજીવ મુશ્કેલીઓ મીસકીં ગદા હું, ગરીબો બેકસો બે આશના હું.
 યેહ સુનકર ખાત સાધકી અત્રીને, દીયા બેટા હસન ઉસકો વત્રીને;
 કહા સાધકને તુમ મુશકીલ કુશા હો, વોહ બેટા દુસરા મુજકો આતાં હો
 યેહ ફરમાયા અત્રીને ઉસ ગદાસે, સવાલ ઉસકા તુ કર ખચેરન નીસાસે.
 હસન બેટા મેરા લખતે જીગર હય, રહા શબ્દીર બેહરાકા પીસર હય.
 હુસએન ખમને અત્રીસીયતે નખી હય, નખી ઓર ફાતેમાકા જનોજી હય.
 તુ સાધક હોગા જમ ખીનતે નખીસે, વોહ બેટા તુજહકો બખશેગી ખુશીસે.
 અગર શબ્દીરકા હોતા મેં મુખતાર, ન કરતા ઉસકે દેનેપર મેં તકરાર.
 હસનસે પુછા રસ્તેમેં ગદાને, દીયા તુજહકો મુજહે શેરે ખુદાને.
 તેરી જોમાં હયે ખાતુને કીયામત, કરેગી મુજહકો વોહ બેટા ઇનાસત.
 યેહ ફરમાયા હસનને ઉસ ગદાકો, નહી તુ જનતા ખેરન નીસાકો.
 મેરી વોહ વાત્રીદાલખીનતે નખી હય, અત્રી મુશકીલ કુશાસેબી સખી હય.
 તુ ઉસ ખાખીસે જમ હોગા સવાત્રી, ન ફેરેગી તુજહે વોહ દરસે ખાત્રી.
 સુનેગી જીસ ઘડી વોહ તેરી તકરીર, વોહ બખશેગી તુજહે ફરજંદ શબ્દીર.
 ગદા સુનકર કે યેહ મજકુર સારા, વોહ દર પર ફાતેમાકે જ પુકારા.
 કે અય બેટી મોહમદ મુસ્તુફાકી, કરો હાજત રવા તુમ મુજહ ગદાકી.
 હસન બખશા મુજહે શેરે ખુદાને, કીયા મુજહકો ખુશી મુશકિલ કુશાને.
 સવાલ હય અમ મેરા બિનતે નખીસે, હુસેન અમ તુખીગર બખશે ખુશીને.
 મેં સાધક હું તેર દરકા ખુદારા, મુજહે તુ બખશે શબ્દીર પ્યારા.
 અત્રીકે ઘરકા હયે મુખતાર બિલકુલ, ન કર બેટકે દેનેમેં તઅમ્મુલ.
 દિયે જમ વાસ્તે હકકે ગદાને, સુની ઉસકી સદા ખચેરનીસાને.
 કહા ખચેરનીસાને ઉસ ગદાસે, પીયારા કુછ નહિ મુજકો ખુદાસે.
 ન દે તુ વાસ્તે હકકે ખુદારા, યેહ હાજર હય મેરા શબ્દીર પ્યારા.

હચો હાઝીર રાહે મવલામેં મેરી જાન, કરેં ફરજંદ હકકી રાહપે ફર્યાન.
 હુસેન ધખને અલી ઇતનેમેં આએ, ઇશારેસે ખિરાદરકો બુલાએ.
 કહા ભાઈસે કયું બાહેર ખડેહો, કિસી હમ બેલી લડકેસે લડેહો.
 ચેહ ફરમાયા હસનને અય ખિરાદર, નહી આનેકા અય મયેં ઘરકે અંદર.
 મુજહે અખશા પિદરને ઈરા ગદાકો, મયેં દેખું કિસ તરફ ખએરનીસાકો.
 મેરી કેહ બંદગી ખએરનીસાસે, કરઇતની અરજ બિન્ટે મુસ્તશસે.
 જો કહેતા હય મેરે હકમેં કહેો તુમ મંય જતા હું મુજહ સય દેખવોતુમ
 ખુદા જાને મરંગા યા જીયુંગા, ગરજ ખુને જીગર અપના પીકાયા.
 ચેહ સુન ઝહેરાને ફરમાયા ગદાસે, મેરી ચેહ અરજ હય તુજહ જે તવાસે
 રઝાહે ઘરમેં આનેરી હય કો, ઝરા મંએ દેખવું ઉમ્મ ગુન બદનકો.
 ગરજ ઘરમેં હસન જીસ વક્ત આએ, મોહમ્મદલી વદાં તશરોફ લાયે.
 કહા જહેરાને યા હઝરત પયગર, મેં દેતી હું પીસર રાહે ખુદાપર.
 ચેહ કેહ જહેરાને શીર પાની મંગાયા, ખુશીસે અપને બેટાંકો નેહલાયા.
 મંગા જહેરાને શીર સંદુક અસવી, વહીં હસનએનકી પોશાક બદલી.
 તુરત ખાનાખના ઉનકા ખીલાયા, ઉનહેં રોરકે જાતીમેં લગાયા.
 કહા હસનેનકો ખેરનીસાને, કીયા તુમકો જુદા મુજહસે ખુદાને.
 ખુદા જાને કહાં જાઓમે જાતી, હુઈ અચ્ચાદ મેરી ઝીંદગાતી.
 મુજહે તુમ બિન નહી આરામ હોગા, મુજહે રોનેસે કયા ઓર કામ હોગા.
 મુશ્કરમેં લીખીથી ચેહ જુદાઇ, ખુદાને ચેહ મુસીબતવો દીખાઇ.
 વતનમેં જીસ ઘડી આઓગે ખારે, મુજહે ઝીંદા ન તુમ પાઓગે ખારે.
 ખુદારૂંબી કિસે હસનએન કેહ કર, બુલાઉંગી કિસે તુરએન કેહ કર.
 જલેગા આતસે સોઝાંસે સીના, નજર આવેગા અય સુના મહીના.
 ન મેરી યાદ તુમ દીક્સે જુલાયા, બેટા તુમ જલદી અપને ઘરકો આના.

ચલે તુમ દેકે અપના દાગ મુઝકો, ખુદા જન્મતકા અખશી બાગ તુમકો.
 ન નીકલા દિલકા કુછ અરમાન મેરા, ન દેખા બ્યાહમે શાદીકા સેહરા.
 રહી ઉમ્મીદ મેરી જીતી જીમેં હુવા પએદા યેહ ગમ કયસા ખુશીમેં
 કલેજ થામકર રોતીથી ઝેહરા, ઓર અપની જનકા ખોતીથી ઝેહરા.
 કીયા ઝેહરાને જળ રોકર યેહ મઝકુર, હુવા ગમસે બની હાશમકા દીલ ચુર.
 નખી રોતેયે ઓર નાચાં અલીયે, મગર હસ્નેએન ખુરરમ ઓર ખુશીયે.
 કિયા બેટોકે ફિર જુલ્ફોમેં શાના, વોહ શાના હો ગયા ગમકા નિશાના.
 હસનસે ફાતેમાને કી યેહ શુકતાર, મેરે શખ્સીરસે તુમ રહિયો હુશિયાર.
 ન હોવે યેહ કબી આઝુરદાહ દિલદાર, ખખરદારીસે અયે બેટા ખખરદાર.
 કે તુજ બિન કોન દિલદારી કરેગા, કે તુજબિન કોન ગમખ્વારી કરેગા.
 ગદાકે પાસ ફિર બચ્ચોંકા લાઇ, કહા હાઝિર હયે યેહ મેરી કમાઈ.
 યેહી દવતત યેહી હશમત હય મેરી, યેહી અસ્મત યેહી નેઅમાત હયે મેરી.
 ન દિલ યું સખત તુમ બચ્ચોંકા કીજો, જો ભાગેં ચીઝ ઉતકા લાકે દીજો.
 અગર તુ સાહેબે ઓલાદ હોગા, તુજહે ઓલાદકા ગમ યાદ હોગા.
 નવાસે હયેં યેહ ખતમુલ મુરસલીકે, ખ્યારે હયેં અમીરૂલ મોમીનીકે.
 યેહ સૈયદ હયેં મેરે ફરઝંદ જાતી, મયેં દેતીહું તુજહે અપની નિશાની.
 ખુદાકે વાસ્તે દુક ગોર કીજો, ન ઇન માસુમોંકા તકલીફ દીજો.
 દીએ દોનો પિસર ઉસ્હ ગદાકા, કહા સોંપા તુમહે બેટા ખુદાકા.
 કિયા રખશત વહીં હઝરત અલીને, ઇમ્મીઝત ઉતકા દી હઝરત નખીને.
 ચલે સૈયદ વોહ જમ ધરસે નિકલકર, હુવા તખ ફાતેમાહકે ધરમેં મહશર.
 મદીનેમેં જો સખ ખુરદો કલાંયે, હરએક ચશમસે આંસુ રવાયે,
 નઝર જખતક પડે શખ્સીરા શખ્સર, ન ઉતરી બામસે બિન્તે પયંબર.
 હુમે ચાએબ નઝરસે જસ ધડી વોહ, હુવા તખ ફાતેમાયર ફરદ અદોહ.

અમીર અમ કયા ત્રિપુ' ઝહેરાકી હાલત, કયામત હય કીયામત હય.
 યેહ અફસાના નહાયત ગમ ફીઝા હયે, કે રાવી જીસકા ખુદઅનુલ અપ્પા હય.
 ગયે જળ ફાતેમાકે લાલ દો કાસ, હુએ ઉસ દશતકે સમ ખાર પાખોસ;
 મદીનેસે ચલે જળ એક ફરસંગ, હુધ હસનેએનકી હાલત બહોત તંગ.
 હુએ છાલોસે પાઝી ઝખમી બિતકુત, નઝર આને લગે છાલે વોહ જયુ' ગુત
 ખીરેહના પાઉ'મે' છાલે પડે થે, હઝારો ખાર છાલોમે' ગરેથે.
 વરમસે હોગયે જો પાઉ મજહુર, હુએ થક કરકે દોનો લાઇ મઅઝુર.
 ન બચપનમે' કબી પાઉ' ચલે થે, સદા સીનેપે ઝહેરાકે પલેથે.
 નખીકે દોશપર હોતેથે અસવાર, અલીકે દોશપર હોતેથે અસવાર.
 જા'રમે' ધુટનીયોં ચલતેથે હસનએન, મોહમદ દેખકર હોતેથે બેચયન.
 અગર વોહ રહેતેથે જળ ધરકે અંદર, ઉઠા લેતેથે ગાદીમે' પયં'ગર.
 અગર થક કરકે સો જાતેથે મુઝતર, તો ઝહેરા દાખતીથી પાઉ' રોકર.
 અઝીઝો ફાતેમા હો જીનકી દાઈ, ફલકને ઉનકાં યેહ ગરદીશ દીખાઈ.
 વોહ નાઝુક ગુલસે થેદોનોકે રખસાર, ગયે મુરજહા ખીઝાંકે મિસત્ર એકખાર.
 નખી જીનકો ઉઠા લેતેથે ધરમે', ગયે વોહ પા ખીરેહના હોકે બરમે'.
 ગીરે ગશ ખાકે વોહ રૂએ ઝખી'પર, અજળ સદમા હુવા અરશે બરી'પર.
 કહા હસનએનને ફીર ઉસ ગદાસે, અરે આલીમ ઝરા તુ ડર ખુદાસે.
 હમારા ગુલબદન યેહ નાઝની હય, હમેં ચલનેકી અમ તાકત નહિ હય.
 ખુદા શાહદકે હમ દોનુ' બિરાદર, રઝાયે હકપે રાઝી હેં સરાસર.
 કબી ધરસે નહિ હમ નિકલે પયદલ, અબી તુ લે ચત્તાહય હમકો પયદલ,
 તલખ કરતે નહીં તુજહસે સવારી, સફરમે' હય મગર તકલીફ ખવારી.
 હમારી ધસ મુસીબતપર તરસ કર, હમારી ધસ અઝીયતપર તરસ કર.
 કહે તેસ વતન જો કોનસા હય, હમે કિસ શહેરમે' તુ લે ચત્તા હય.

હય કિતની દુર ધર તેરા યહાંસે, કહાં લે જાયગા હમકે યહાંસે.
 અગર દેખે હમારા હાલે મુજતર, તો દુશમનબી તરસ આવેગા હમપર.
 કહા દુરવેશને હય સખત મુશકિલ, હય મેરા મુલક યહાંસે તીસ મંઝીલ.
 હુએ થક કર કે તુમ ખેહોશ અફસોસ, અબીતો ધર હય મેરા તીનસો કાસ.
 તુમહેં અખ સખ હય દરકાર હઝરત, ન હો ચક્કનેસે તુમ ખેઝાર હઝરત.
 નખી ઝાદે હો તુમ ઝેહરાકે ફરઝંદ, મુસીબતમેં રહો હરવકત ખુરસંદ.
 ન ખાહેર સખકે પાઉં રખો તુમ, રઝાએ હકપે અખ સાબિત રહો તુમ.
 અબીસે પુછતેહો શેહર મેરા, હઝારોં કાસ હપે બંદેકા ડેરા,
 નખી ઝાદોંને ઉસપ્રા ખાત મુઝાકર, ખીરેહના સર ડીએ ખાદીદએ તર.
 વોહ બુલ્દેં મિસલે ગુલ હાથોંપે રખકર, દુઆ માંગી કે યા મઅલુદે સુકાઈ.
 ખુદાવંદા તુહી ઉકદેહ કુશા હય, ખુદાવંદા તુહી હાજત રવા હય.
 બહકકે અહમદે મુખતાર યા રખ, બહકકે હયદરે કરાર યા રખ.
 બહકકે કાતેમા ખાતુને જન્મત, બહકકે ઝએનખો કલસુમ ઇસમત.
 ઇલાહી મુસ્તુફાકે હમ હેં માસુમ, અલી મુશકીલ કુશાકે હમ હેં માસુમ
 નખીકે હમ ખ્યારે હેં ઇલાહી, અલીકે હમ ખ્યારે હેં ઇલાહી.
 નહી તાકત હમેં ચક્કનેકી મવલા, મગર તેરી રઝા હય સખસે અવલા.
 ચેહી અખ ઇલતીમ હય કિબરી યાસે, રેહાઈ દે તું અખ મુશકીલ બલાસે.
 ગદા જખસે હમેં લેકર ચલા હય, મહીનેબરકા રસ્તા કરખલા હય.
 હમારી અખ દુઆ ચેહ પુર અસર હો, કે અખ ઇસકા શહેર નજદીક તરહો.
 ફિરસ્તોકો હુવા યું હુકમે મવલા, કે હય ચે ઝલટલી અઝ અરશે આલા.
 તનાખે ખીંચ લો જાકર અમીંકી, ન ગરદીશ હો ફરુઝં ચરખે બરીંકી.
 બો ઇસ દુરવેશકી હોગી બિલાયત, શીતાબી સામને કરદો બગાયત.
 શીરશતોને બ મુજબ હુકમે ખારી, ઝમીંકા ખીંચ લાએ એક ખારી.

હુવા હય શહેર અખ ધરકા નમુદાર, કહા શેહઝાદોને અમે મરદે હુશયાર.
 હમે તકલીફ અખ ઝીયાદ ન દે તુ, ચેહી હય શહેર તેરા દેખ લે તુ,
 કહા દરવેશને તુમકો કહું કયા અબીતો કાલે કાસાંતક હય સેહેરા.
 કહા હસનએનને અમે મરદે દરવેશ, કે હય બેરહેગ તું ઓર દરદ અંદેશ.
 બ અશમે દીલ ઝરાકર ગોર લાઈ, વોહ તેરા શહેર દેતા હય દીખાઈ.
 ગદાને શહેર અપના દેખ ઉસ આન હુવા ચાનીંદ આઘનેકે હચેરાન.
 નઝર આયા બે અપના શહેર કિશવર, હુવા સકતેકે આલમમે વોહ શશહર.
 તસવ્વુર વોહ લગા કરનેકા દરદીલ, હય મેરા ઘર વહાંસે તીસ મંઝીલ.
 લગા હુસનએનસે કેહને વોહ કાશીર નખીકે હો નવાસે તુમહો સાલીર;
 જો દેખું શહેર મયે અપના ચકાયક, મંચ બનદુગર કહુંગા તુમહો બેશક;
 ચહુદી નામ હએ મેરા તુમાપર, તુમહે ઇસ શેહરમે બેચુંગા બનકર,
 નહીં દરવેશ હું મંચ ના ગદા હું, ચહુદી કે મકા અહલે જકા હું;
 તુમહેં મંગકર મેં લાયા હું, દગાસે ન હોગી મુખ્તસરી અખ ઇસ બલાસે
 મેં અખ બેચું ગા તુમકો ઇસ મકાંપર નપાએંગે ખમર વહાહ પયમખર
 ગયા લેકર ગદાજલસેકે અનદર કે થા ઉસ શહેરકા હાકિમ સિતમગર,
 ચહુદી થા વોહ કાશીર નામ શમશાદ કે થા વોહ શહેરે હુલા જુસ્સે આગાદ;
 થી ઉસ ઝલિમકે ઘરમેં જોકે ફુખ્તર બશીકલે મજગએ લહમા સરાર,
 નથી ઇનસાનકી સુરત વોહ મુરદાર, નથી હયેવાનકી સુરત વોહ ખુખાર;
 પિયા કરતી વોહ દો બરદોંકા લહુ ગલેસો વોહ લિપટ બતીથી બદખ.
 ચહુદી થા વોહ હાકીમ બ સિતમગાર, વોહથા હલામે બરદોંકા ખરીદાર
 દારી આપસસે ઉસ હલેમે અય ચાર, હમેશા ગરમ થા બરદોંકા બાઝાર
 ગદા શહઝાદોંકા હલેમે લાયા, જહાં બરદે થે વહાં લાકર બિઠાયા.
 હુવા જબરીલકો ચેહ હુકમે ખારી, તુ બ હલેમે ખાતીરસે હમારી;

અલીકે લાલ હંચેં બિકનેકા આએ, વોહ હુયેં બરદોમેં બયેઠે સરજહુકાયે,
 કેં જીતને ચોકમેં બયેઠે હુયે બરદે, તુ સખકા મોતલે આઝાદ કરદે;
 જખ આયા અમરે હુક રહેત અમીં પર, વોહ પોંદિયે જલદીસે રૂયે ઝમીં પર
 બના રહેત અમીં સુરત બશરકી, રખી એક પાસ અપને થએલી ઝરકી;
 હુવા જીમરીત બરદોંકા ખરીદાર, કીયા આઝાદ સખ બરદોંકા ચેકતાર.
 હુવા બાઝાર જખ બરદોંકા ખાલી, રહે હસનેન બાકી શાહે આલી
 ચહુદીકી સવારીકા નકારા, હુવા બાઝારમે શીર આશકારા,
 કીયા ઉસને તસબીર દીલમેં એકમાર, કે હુયે બરદોંસે ખાલી આજ બાઝાર
 સીયા દો બરદોંકે કોઇ નહીં હુય, સો વોહબી લાગરા બંદોહબી હુમે.
 ચેહકી હસનેનસે હાકીમને શુદતાર, અગર બરદેહો તુમ મગેં હુખરદાર
 કહો હસનેનને અયે મરદેસરદાર ચેહ માલીક હુયે હમારા ઔરમુખતાર
 ચેહ સાહેબહુય હમારા હમ હુયે બરદે, ચેહ બેચેં યા હુમેં આઝાદકરદ
 ને બેચેંગા તો બીકનવેંગે હુબી, બે માંગે સાહેંગે માર હમબી મામુમ
 હમારે બાગ બોર માને ખુશાહો, ખુદાકી રાહમેં બખશા હુયે હમકો
 હુવા હાકીમ વોહ હુયેરાં બાન સુનકર, દીયા ઝર તોલકર ઉતકેમરાબર
 ગદોંકો માલ ઔર દોલત દીયા વો, નખી ઝાદેકો ઘરમે લે ગયા વોહ.
 હુવા ગુલ શેરમેં હુરએક મકાંપર, કે આએ યુસુફે કીનઆં ચહાં પર.
 ઝીયારતકે ત્રિયે આએ તમામી, હુએ સખ મરદોં જન આકર સત્તામી;
 કોઇ બોલા કહે અફસોસ મતકર, ઇનહેં મા બાગને બેયા હુયે કબુકર.
 ખુદા જાને ચેહ કિસ માંકે પિસર હુયેં, ચેશહેરે હુસ્નકે શમસોકમરહુયે
 કોઈ જલાદ માદર હોગઇ વોહ, કે અયસે લાલ અપને બોગર્મ વોહ
 કિયા ને અઝમ લડકોને સફરકા, ચેહ કયેસા થા જીગર માદર પિદરકા.
 કોઇ બોલા ફિરશતે હુયેજે બેશક, કે જરકા શોર હુય અરસે બરી તક;

અજળ સીરત અજળ યે દીલબરી હય, અજળ સુરત અજળ જલવાગરી હયે
 કોઇ બોલા જેહ હયે તકરીર બેગ, કિસી બે રેહુમને ઈસ બપે બેગ;
 જેહ લડકે હેં ગિરફતારે યતીમી, અયાં હય રૂપસે આસારે યતીમી.
 તમાશાયા વહાં ગિરફતનકે અંબોહ, કોઇ હયેરાંયા ઓર કોઇથા અંદોહ.
 ગયા દરબારમેં જસદમ યહુદી, હુવા બસ દેખકર ખુરરમ યહુદી;
 લગા દીક્ષમે તસબ્બર કરને શમશાદ, નહીં હય ધર મને ફરજંદેદિલશાદ
 મયે ઉનકા અપની ફરજંદીમે લુંગા, ઓર ધનકા સક્તનતમયે અપનીદુંગા
 નખી ઝાદોસે એકદિન ઉસને પુછા, તુમહારા શેહર હય ખતલાઓ કિસબ
 ખતાઓ નામ તુમ જદો પિદરકા, નિશાં મુજહકા ખતાઓ અપનેધરકા
 તુમહારી પાલિદાહકા નામ કયા હય, કહો હસબો નસબકા કયાપતાહયે
 મુજેહ તુમ નામભી અપના ખતાઓ, હપીકત મલકકી અપનેસુનાઓ.
 જેહ ફરમાયા હસનને ઉસ લઇસે, હમઆએ હેં અરબકી સરઝમીસે.
 મહમદ મુસ્તફા હકકા પ્યારા, વોહ હય ખતમુન નખી નાના હમારા;
 હમારા બાપ શેરે કિબરયા હય, હમારી વાલીદા ખએરનીસાં હય.
 હમારા ખાનદાં ફખરે અરબ હય, સિયાદત ઓર બની હાશિમલકબહય
 હમારા શેહર હએ શેહરે મદીના, રખા હએ ધરમે તાબુતે સકીના.
 સુના જમ નામ આદને નખીકા, હુવા હુકમે જગર ઉસદમ શકીકા;
 દહા હુસ્નએનસે ઉસ બે હયાને, તુમહે બેગ યહાં મેરે ખુદાને.
 મુજહેલી લાતો ઉઝઝાકી કસમ હય, તુમહારા રખનામેરે હકમેસમ હય
 તુમહે અબ કતલ ખંજરસે કરંગા, મદીનેમેં અલીસે ફિર લડંગા.
 ન છોડુંગા તુમહે જીતા મએં ઝીનહાર, તુમહારે હલકપર ફેરંગાતલવાર.
 નહી કરતા હું મયેં હઝરત અલીસે, કરંગા જગ મેં બંકર નખીસે;
 આદાવત હય મુજેહ ઉસ ખાનદાંસે, મિટાદુંગા નિશાં ઉનકા જહાંસે;

તુમ્હારે ખુનકા ખ્યાસા હું કબકા મયે દુશમન ખાસ હું ફખરે અરખકા.
 દીયા જલ્લાદકો ફિલફેર અહકામ, શિતાબીસે તુ કર દોનોકો કલ્લઆમ,
 વહાં બયેકા હુવાયા ઇબને મશકુર, ચહુદીકા સુના જખ ઉરને મઝકુર.
 ક્રિયા ઉંસ શખસને હાકિમસે તકરીર, ન કર તુ કલ્લ ઇન લડકોંકો બેપીર,
 મદીનેમે ખખર પોહુચેગી જુસ્દમ, શુંખ આને અરખ આવંગે ઉસદમ.
 અલીકી હોગી ફિર તુમપર ચડાઈ, ખુદા જાનેકે કયેસી હો લડાઈ;
 શુંખ આને અરખ જુસ દમકે આવેં, તેરે મુલ્કો શહરપર ફત્વા પાવેં;
 લડેંગે જુસ ઘડી અન્સાર ઉતકે, ન મુંહ મોજેંગે હરગીઝ યાર ઉતકે.
 અગર હોંગે ચેહ લડકે ખાસ સાદાત, નઝરઆવેગી ઇનકી સખ કરામાત.
 અગર હેં ચેહ નખી જાદે મુકરર, તુ ઇનસે મોજુઝા કોઈ તલ્લખ કર;
 તેરે ઘરમેં જો હુય એક મુઝગા દુખતર, પીયાકરતી હુએહો ખરદોંકાખુંતર
 હુય, તેરેઘરમે ચેહ દુખતર જો હુયવાન, તુફએલે મુસતુફા હોવેગીઇનસાન
 અગર હો જાએગી ઇનસાં વોહ દુખતર, તોહેં ખેશકચેહી સીખતે પયખખર
 તુજહે દુનયાંમેફીર કુછગમ નહીહય, આરઘનકા કતલબીલાઝીમ નહિં હય.
 ચેહ સૈયદ હએં તો વોહ ઇનસાન હોગી, તુમ્હારી જાનબી કુરખાન હોગી.
 વોહ મુઝગા લેહમ તેરી જાએગી, વગર ન ખુન તો ઇનકા પીએગી.
 ચહુદીને કહા બેહતર ચેહી હય, જો તુને મસ્તહન ઇસ વખત દી હુય;
 કુછ જખ રાત જલ્લીમ ઘરમેં આયા, નખી જાદોંકોબી સાથ અપને લાયા
 મયા લેકર ઉન્હેં હુજરકે અંદર, કે રેહતીથી જહાં મજકુર દુખતર;
 અગર દુખતર મેરી ઇનસાન હોગી, તુમ્હારી મુખ્તસી ઇસ આન હોગી.
 ચેહ ફેહકર વોહ હુંવા ઘરસે ખનામદ, હુએ હુએરાન પિસરાને મોહમ્મદ
 કહા શખખરને શખખરસે રોકર, કરેગા કલ્લ હમકો ચેહ સિતસગર.
 કહા હમકો કહાં ચેહ ખેંચ લાઈ, કે દેતી હુય અજઝ હમકો દિખાઈ

ફિરા એક બારંગી હુમસે ઝમાના, ન અમ્મા હેં ન બાપા હેં ન નાના
 ચેહ ફરમાયા હસનને અએ બિરાદર, નહોતુ મુઝતરબ બહુરે પયમબર.
 અગરચે ચેહ ચહુદી અહલેકી હય, હમારી મોત હુલ્લેમેં નહીં હએ;
 પીહંગા ઝેહેર મેં જામે કઝામેં, શાહદત હોગી તેરી કરબલામેં,
 હમે ચહાં ઇસ લીએ તકદીર લાઈ, કરેં તકલીન ઇસ કાફીરકા ભાઈ;
 પજે કલમા નખીકા ચેહ ચહુદી, મુતી હોવે નખીકા ચેહ ચહુદી,
 દુઆ માંગો ચેહ દરગાહે ખુદામેં કે લડકી ઇસકી ઇનસાં હો જહાંમે;
 હુસએનાં દોઆ કીયા દીલો ઝાર, ખુદાવંદા તુ હએ કશશાફે ઇસરાર,
 દુગાના પઢકે શાહઝાદોને ઉસદમ, દુઆ માંગી બદરગાહે મોઅઝમ;
 ખુદાવંદા તુફેલ અપને કરમકા, તસદદુક મુસતુફા શાહે ઉમમકા,
 ખુદાવંદા તસદદુક મુરતુઝાકા, ખુદાવંદા તસદદુક ફાતેમાકા;
 તેરે મહબુબ કે હુમ હેં નવાસે દુઆ મકસુત કર અપની અતાસે,
 હમારી અબ દોઆકો ચેહ અસર દે, તુ ઇસ દુખતરકો રશકે હુર કરદે
 ફીરશનોકો હુવા તબ હુકમેં બારી, દુગાના પઢકરો જલ્દી તયારી.
 મેરે મહબુબકે ફરઝંદ સાદાત, હુવે હેં અબ વોહ મશગુલે મુનાઝત;
 દુઆ કરને હએં વોહ આમીન કહો તુમ, નખી ઝાદોં કે સબ તામે રહોતુમ
 દુઆ માંગી નખી ઝાદોને જસદમ હુવા ફઝલો કરમ રખે દોઆલમ;
 કર તઅરિક કયા મએ ઉસ પરીકી, કે સરસે પાઉંતક જલવાગરીથી,
 કોયા સિજદા ખુદાકો નાઅનીને, પગા કલમાં નખીકા મહજબીને;
 પકડકર હાથ ઉસકા લાએ શખ્શીર, જહાંથી વોહ ચહુદી કામ બે પીર,
 ચેહ ફરમાયા હસનને ઉસ લઈકો, અએ ઝાત્રિમ દેખને ઇસ મહેજબીકો
 તઅજબુબ મેં હુવા ઉસદમ ચહુદી, ગીરા બેહોશ હો ઉસદમ ચહુદી,
 હુવે હએરાંન સબ અરકાને દવતત, લગે સબ માંગને ઇમાંકી દવતત;

કરો બેહરે ખુદા તલકીન હુમકો ખતાઓ મુરતુકાકા દીન હુમકો,
 ચહુદી શીર કીયા ઉસ વકત તકરીર, ખુદાકે વસ્તે હો અફવ તકરીર;
 કરો ધરશાદ અય હુકમે નખીકા, મેં ચાકર દિવસે હું મોત્તા અલીકા,
 રહ્યા મેં અખતલક મહરૂગ દીસે નથા વાકિફ મયેં ખતમુલ મુરસત્તીશે;
 રહુંગા આપકે દરકા સલામી, કહુંગા આપકે ધરકી શુલામી.
 ન કી મેને તુમહારી કદરદાની, હુમ ખરયાદ મેરી ઝીંદગાની;
 ઉતરકર તખતશે વોહ મરદે હાઠીમ, કદમ હસનઝેનકે મુમે યસદ ગમ
 કહ્યા ઉસને કરો મુજહોકો મુસલમાન, મેં સિદ્દકે દીવસે લાયા તુમપે ધિમાન
 મુજહો રાંદે નખી ધરશાદ કીજે, ગેહ હશમત સલતનત સય મેરી લીજે
 મુયારક તુમહેં ચેહનખન ઝોરતાજ, કરો તુંમશોક મેઝસ મુલકમે રાજ!
 નહીં કુય આદશાહીમે હમેં કામ, કીકાયત હય હમેં અલાહકા નામ,
 કીયા હસનઝેનને તલકીન ઉસકો, ખતાકો મુસતફાકા દીન ઉસ્કા.
 કહો ઉસ મરદશે હઝરત હસનને તુજહેં અખ્શા ખુદાઓ શુલ મનનને,
 કહ્યા હસન ઝેનનેઅય મરદે વાહી મુયારક હો તુજહેં ચેહ તખતો શાહી
 હમારા નાના હય શાહેદો આલમ, હમારા આપ હય હરશઝેપે હાકમ
 નખી સુલતાન હેં કવનો મકાંકે અલી સર તાજ હેં દોનો જહાં કે
 નહીં ખાહીશ હમેં જાહો હશમકી, હય સરદારી હમેં અરગો અજમકી
 તું આકા હય હમારા હમ હેં બરદે, હમેં નામે ખુદા આઝાદ કરદે.
 મિલેં બકરકે હમ જહો અખાશે, કરેં કુછે ઇલતીમ ખએશત નીસાસે,
 કહ્યા ઉસ શાહને બા ચરમે ખુંગાર, ચેહ હઝરતનેમુજહેં ફરમાએતકરાર
 મએં બંદા હું દિવોગાંસે તુમહારા, મુજહેં આઝાદ તુમ કરદો ખુદારા.
 કિએ તય શાહઝાદોને મુસલમાન, હુએ સય મરદો ઝન દોનોપે કુરખાન
 ગયે ખુત તોડને જસ દમ વહાંકે, સનાખ્વા હો ગયે કપ્પે ઝમીકે,

સદા જીતખાનેસે આઈ થેહ પયહુમ, તરહુમ યા નખી અલ્લ હુ તરહુમ
કીસી જીતને તો યુ' આકર પુકારા કીસીને તો રસુલાહ પુકારા..

જહુકે સીજદેકે અંદર જીત ઝમીપર, ખુદાવંદા તુ હુય અલાહો અકબર;
જીતોમે' હો ગયા જીતખાના સખ સાદ, ન મારે જીત પરસ્તીમે કોઈ લાદ.
હુએ સારે ખીરહુમન તખ મુસલમાન, કોઈ સદેકે ક.છ હોતાથા ફરયાન;
કીયા ઉન સુરએ ઈશરાહીમકો યાદ, હુવા તખ જાનસે' ફરયાન શમશાદ
કહીતો સુરએમરયમકી હુયેયાર, કે યાને કાફ હાય અએન ઓર સ્વાદ;
કહીતો સુરએ મરયમકી હુએ યાદ, કેયાને કાફ હાય અએન ઓર સ્વાદ
કહી' સુરે મહુમદકી નીદાથી, કહી' સુરે તગાજીનકી સદાથી;

પગહે હુરએકને સીખ સુરએ તુર, હુવા ઉસ તુરસે જીતખાના મઅમુર.
લગે એક એક શેતખ ચાર હોને, ઓર ઉઝાલી લગા દોઝખમે' રોને
નખી ઝહોને થેહ ફરમાએ ઉસ્કો, રઝા અખ ધરકે જાનેકી દો હુમકો
હુમારી મુન્તઝીર હોવેગી ઝહેરૌ, ન જખતદ જાએંગે રોવેગી ઝહેર;
કીયા શમશાદને લશકરકો ફરમાન, અલી હોવે સફરકા જલ્દ સામાન.
નખી ઝાદોકો ઘોડા પર ખીડાયા જીલોમે' ઉનકે ખુદ શમશાદ આયા;
મદીનેમે' હુછ દાખીલ સવારી, તો ખતકત શહેરકી ઉસદમ પુકારી.
કીસીને દી ખજર ઝહેરકો જાકર, કે આએ ખયરસે શખખીરો શખખર;
કહા થેહ ખાત સુન ખેરનનીસાંને, કીયા મુઝપર કરમ રખુલ ધ્યાને.
હુવે જીસવકત દાખીલ ધરમે ફરજંદ, દીલે ઝહેરા હુવા અઝ બસકે ખુરસંદ
લગી શેરો બલાએ' લેને ઝહેરા, લગી સખકો દોઆએ' દેને ઝહેરા.
લગી વોહ પુછને હાલત સફરકી, કહે હસનએનને સામે સહરકી;
કહા શમ શાદકા એહવાલ સારા, અખ ઉનકો શહેરકે ખાહીર ઉતારા.
અલી રોને લાગે ફરતે ખુશીસે, લગાએ શાહઝાદોં કો ગલેશે.

નખીને જળ સુતા હસનએન આયે, તો હઝરતલી થહાં તશરીફ લાયે.
 યેહ પુઝા મુસતુફાને ફાતેમાસે, હેં આએ ધરમને દોનો નવાશે,
 મુજહે યાદ આયા ઇસદમ કરખત્રાકા, હુગેગા બાગ જળ ખએરનીસાકા.
 મુજહે વોહ મારકા અબ યાદ આયા, કે ઉસ ગમને મેરે દીલકે રૂનાયા.
 તેરે ફરજંદ અબ આએ સફરશે, મીલે મુજહશેલી ઔર માદર પીદરશે.
 કરેગેં કતલ પહેલે બુત્ત હસનકો, મીલેગા ઝહેર પાનીમે હસનકો.
 ન દેગા કોઈ તસદ્દી ઔર દીવાસા, રહેગા તીન દીન રનમે ખ્યાસા.
 ન હેંગે પાસ ઉનકે યાર ગમખ્યાન, કરેગેં કતલ ઉસકો વોહ સીતમગાર.
 સુતા જળ જીક ઉસને કરખત્રાકા હુવા, દુકડે જીગર ખઅરનીસાકા
 યેહ ફરમાયા નખીને અબ ખ્યારી, યુંહી ખ્યાદેશ વેં હુય તકદીર ખ્યારી,
 શહાદત હોગી જળ ખખ્તે અલીકી, યેહ ખખશાએંગે ઉમ્મત મુજનખીકી.
 અમીર અબકયા ચડ હએગા તુજહેનંશ, હુવામાતમશે સબ કામઝસિયહાપોશ
 • હુઆ કર તુ બદરગાહે ખુદાવંદ, રહેં ઇકબાલશે ઇકબાલ ખુરસંદ.
 ખુદાવંદા તસદ્દુક મસ્તુફાકા તસદ્દુક મુસ્તુફા ઔર ફાતેમાકા,
 મુજહે દુનયામેં બરખુરદાર કરતું મુજહે શખ્સીરકા ખુદામ કર તુ,
 ઝીયારત ફિર કરેં શાહે નજફકી, ઝીયારત શાહે શેહદાકી કરેંલી.
 તમન્ના હુય મેરી યે દુસરી ઔર, કરેં ઇકબાલશે મયેં સએરલાહોર.

તમત બિ ખએરશે હેતા હુયે પુરા, તમામ શુદ કદ ઇશે આખીરકો છોડે;
 યેહ અએતાં તીનશોપર પાદરાહેં સબ, પાહોતુ મમસનવીકીબ હુરમેં અબ
 હુવા સારા શુમાર ઇસ મોજહેકા, બીકે હએં રાહમેં મોલાકી યુંથા.

સખાવતનામહ તમામ.

જાહેર ખબર.

આ સીવાય વારતાઓ તથા નારકો તથા મુસલમાન
ગુજરાતીમાં દાણેદી વીંગરે ઘણી જાતની ચોપડીઓ હ
મારી પાસેથી મળશે માટે સદગૃહસ્થો તથા વેપારીઓ
ખબર આપવામાં આવેછે કે હમે વ્યાજબીલાલે માકડી
માટે એક વખતે મંગાવી ખાતરી કરશે.

બુકસેલર—સરસ્વતી કીકાભાઈ.

ઠ. રીચીરોડ—અમદાવાદ.

ભરૂચમાં બુકસેલર—તૈયબચંદી કાહરભાઈ.

ને ત્યાંથી મળશે. ઠ. કતોપાર ખબર.

